

סוק בהנדסת מתכות, כמו אביה ואחיה, כבר גמלה בליבה. היא החלה ללמוד אמנות אצל מורה פרטי, המשיכה בכך ארבע שנים. הוא לימד אותה את כל הטכניקת קות הגרפיות ואת אמנות הריי שום, והכשירה לגרפיקה שימור שית. אחרי שנישאה עבדה בעיי צוב, בעיקר בעיצוב בולים. למה דווקא עיצוב בולים? מס' תבר שבגלל ביישנותה העדיפה תחרויות על עיצוב בולים, המת בצעות בעילום שם. כך התפתחה הקאריירה של מרים קרולי, שלור' תה בקבלת פרסים רבים — ב

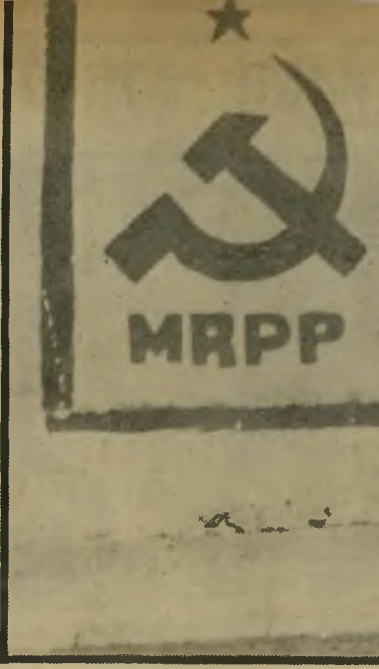
לפני הבחירות נערכו כמה רי כמה תערוכות, המכילות מסר פרי ליטי אנטי-ממסדי, בגלריה הקי' בון בתל-אביב. התערוכה הנוכ' חית, שהיא לפנייה-האחרונה בעונה זו, מציגה את המסר של כמה אמ' נים, שכל אחד מבטא בדרכו ה' אישית את רעיוותיו.

בכניסה מוצגות עבודות מוזרות וחסרות-כיוון של עיינה ורטהיים.

מרים קרוזי ליד עבודה אמנותית אמנות בול!

NAO FICARAO IMPU
PELA IMPUGNAÇÃO DA
FASCISTAS!
VIVA O POVO!
VIVA CANDID

נגד הריכוזי כפורטוגל" של הצגים יוסף הוכמן מקיבוץ געש יופי, עוצמה, מחאה — בלי קשר לפוליטיקה

מחווה לאירוביץ

כפסטל

מבט לעבר העבר מקריץ געש מים על ההווה וממריץ ליצור עתיד. התערוכה שיומה אגודת-הציירים בבית-האמנים בתל-אביב, כמחווה לצייר המנוח צבי מאירוביץ, המריצה כמה מטובי ה' אמנים להציג עבודות יפהפיות כפסטל, ומה לפסטל ולמאירוביץ? הלה הקדיש את שנותיו האחרונות, לציור בצבעי פנדה, ויצר כמה מן היצירות הנפלאות ביותר שיש לציור הישראלי בטכניקה זו. צעירים כמו שרה אינסלר, ראור' בן כהן ואלברט יוחאי, צעירים פחות כמו רפי לביא וג'ון בייל, ותיקים כמו טובה ברלינסקי ו' אפילו מלווינה קפלן הקשישה, הציגו חגיגה לעיניים: שרה אינסלר ציירה נופי-פנים חצי מופשט' טים בצבעים עזים, שבהם היא משתמשת על הבד או על ניירות' אריזה. שימעון אבני הציג דווקא ציורים שעשה לפני כמה שנים, אך שתאמו להפליא את רעיון ה' תערוכה. היום הוא שקוע רובו ככולו בעבודות-ענק בצבע שמן, שכמותן יכולות להיות מוצגות רק בחלל מתאים כמו מוסיאון, טובה ברלינסקי עוסקת בזמן האחרון רק בצבעי פסטל.

ציירת אינסלר מחווה לצייר מאירוביץ

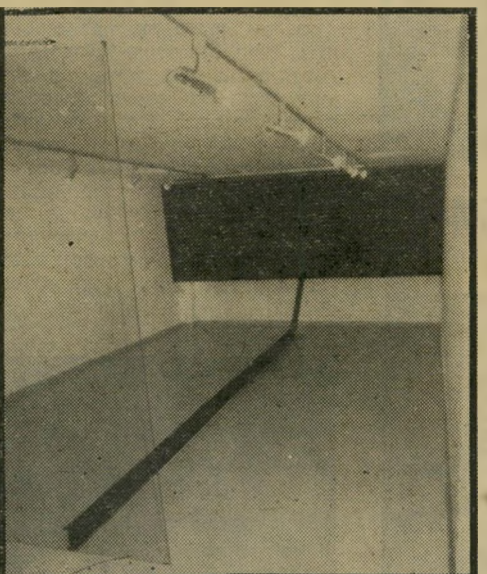
מטריים מופשטים, שמצאו חן בי עיני הקהל הרחב יותר מכל ה' עבודות. הוא הוכיח, שניתן להגיע עם הגירים הצבעוניים לאיכויות של ממש, כמו באמצעות צבעי גואש ושמן. אולם גולת הכותרת של התערוכה היא מלווינה קפלן, במיוחד משום שסיגנונה קרוב ל' "מייסטר" הגדול שלכבודו נער' כה התערוכה. הציירת כסופת-השי' ער וקטנת-הקומה יצרה בצווינה שירה צעירה, חיה ותוססת. הקיר שעליו מוצגים ציוריה מרנין כל לב.

בחנת הרכבת בבתי-גלים, ועוד, מדוע פיסול שרובו מנירוסטה? היא משיבה, שלבעלה ולאחיה, שניהם מהנדסים, יש בית-יציקה למתכות. לכן טבעי הדבר שהיא תיצוק את פסליה אצלם. הפסלים בגלריה חבט עשויים רובם מ' שלושה חלקים המחברים יחדיו — כסמל להרמוניה אליה היא שואפת. מבחינה צורנית יש ב' פסליה אינכורים לפסלים של בלונדית אחרת — אילנה גור. בתערוכה היא מציגה גם תחרטיים.

ענת וייס ליד ציור שדה חלוקה שווה בין המינים

חזרה ליצור במשנה מרץ, הפיקה את תערוכתה הנוכחית. למה בח' רה לצייר דווקא בפנדה? כי היא מלמדת ציור בבית-ספר יסודי בי רמת-גן, והשימוש שהיא עושה שם בפנדה, עם הילדים, גרם לה לא' הוב טכניקה זו יותר מכל. הגבר שכה הצליח בפסל היחידי בגלריה ג'וזי מ', משה מולר, הוא חיפאי שהציג לפני כמה חודשים בגלריה גרפיקה 3 שבחיפה. גם שם יצר פסל יחיד המתאם למי' מדי הגלריה, שראשיתו בכניסה והוא מתמשך לכל אורכם של חד' רי הגלריה. סיגנון עבודה זה נהוג אצל פסלים בחוף-לארץ, והוא מעניק לכל יצירה יחודיות, בשל פסל והחלל האופף אותו. מולר מסמל את הדור החדש בפיסול בארץ, המשוחרר מעשייה לוקאלית, ושבעבודותיו יש משהו העשוי להיות שייך לכל מקום — אוניברסלי.

עבודה סביבתית של משה מולר חלוקה שווה בין המינים

ארץ ובעולם. בול שעיצבה עבור ממשלת גאנה, הועתק על-ידי מדינות אחרות בלי ידיעתה, כדי להשתמש מתשלום. או שא הכול היה "אנטי מליה". מרים עיצבה גם מדליות רבות, ואחת מהן, מ' זהב, הוענקה ב'1966 לאפיפיור פאולוס השישי, בעת ביקורו בי' ישראל. גם את מדליית העשור למדינת-ישראל עיצבה. הסיפור שלה כאמנית-של-ממש, שהוביל אותה, בסופו של דבר, לתערוכות הפסלים הנוכחית בגלריה חבט בתל-אביב, מתחיל בשנים בהן היתה מגישה את המודלים למדל' יות שעשתה בגבס. אז החלה לחוש את הגירוי בידים, בעת פיסול בחומר. מ'1973 התחילה להתמסר לפיסול, כשבדרכה פוזרים תבלי' טייקיר שעיצבה במקומות ציבור' ריים רבים. אחד מהם הוא קיר ששטחו 26 מ'ר, בממגורת דגון בחיפה. עבודה אחרת שלה: יציר' קת גירוסטה ששטחה 12.5 מ'ר,

בהמשך מוצגת תערוכה של צלם הממוג מילים, רעיונות וצורה. מתי חלילי ממשמר-העמק מציג צילומים על תוכן חגיגות יום-העצמאות, המעלים חיוך של טובי לב: ליד יד מחזיקה בדגל ישר' אל מושטת יד המחזיקה בפטיש פלסטיקי, שהפך מזמן לסמל יום-העצמאות, ועוד יד המחזיקה שטר כסף. הרמז: "ראו לאן הגע' נו..." יוסף הוכמן, מקיבוץ געש, מבקר את הנעשה בפורטוגל, בי צילומים בעלי יופי ועוצמה.

העבודות המעולות בתערוכה זו נעשו בידי הציירת צילה ליס. היא לא רק מציירת, אלא ממחישה רע' יונות תוך ניצול המדיה. על אחד הקירות היא תלתה בשורה סידרה של עבודות. בתחילה רואים גוש שחור, חסר צורה. לאט לאט, מ' יצירה ליצירה, הופך הגוש ל' מרובע. אחר כך הוא מתבהר, עד שלבסוף הופך לדגל ישראל. עבודה אחרת שלה, חוקה לא פחות, היא זו המכונה "הצלוב". יש בעבודותיה איכויות התובעות להציגה עוד שוב ושוב. אסור לתת לאמנית מוכשרת זו להסתתר בקיבוצה.

קיבוצניק נוסף המחייך בציור הוא אריה קוטלר, מברור חיל. הוא עלה לארץ מארגנטינה, וער' סק בקיבוץ בציר ובצירוב כלי' קרמיקה במפעל של המשק. עבוי דתו כוללת את המילים "שתו קוקה קולה" בעברית עתיקה, ה' נראית כמו יוונית. מטרתה לתאר את השפעת המערב על התרבות בישראל.

אמנות במקום גדע

מרים קרולי היא בת למישפחת מדענים, ומאו שהיתה קטנה יד' עה, שגם היא רוצה להמשיך ולע' סוק במדע. אולם בגיל 14 יעץ ה' מורה לשלוח את הילדה ללמוד בי בצאלא, בגלל כישרונה לאמנות. באותו זמן הכירה את זה שהפך, מאוחר יותר, להיות בעלה. בגללו לא רצתה לנטוש את חיפה ולע' בור לבצאלא, בירושלים. אולם ה' החלטה לפנות לאמנות, תחת לע'